

Izhaja

vsak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in po-
šiljajo uredništvu lista »Mir«
v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure po-
poldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista napišejo; druga stran naj bo
prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštne znamke.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravištvu lista »Mir«
v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garancí-vrste vsakekrat.

Leto XXXIII.

Celovec, 13. junija 1914.

Št. 23.

Hinavščina na romanju.

Ni ga gršega značaja, kakor je hinavec. Hinavec je lažnivec. Ljubši je najhujši, pa odkriti nasprotnik, kakor priliznjeni hinavec, ki dela drugače, kakor govori. Njegova beseda je med, njegovo dejanje pa kačji pik. Zato obsoja sveto pismo hinavca najostreje: »Kdor mežika z očmi, naklepa hudo, in kdor takega pozna, se ga ogiblje. Pred tvojimi očmi se sladka s svojimi ustmi in občuduje tvoje govorjenje; nazadnje pa prevrže svoja usta in se izpodtika nad tvojimi besedami. Mnogo reči sovražim, toda nobene ne tako, kakor takega; pa tudi Gospod ga sovraži.«

Ravnotako je tudi v politiki. Z odkritosrčnimi nasprotnimi strankami boj ni težak. Studi pa se že človeku, če se mora dan na dan, leto za letom bojevati s stranko, ki nosi na čelu dvojen pečat, pečat brezobzirne nasilnosti in grde hinavščine. Vedno ene in iste laži, že stokrat in tisočkrat ovržene, ponavlja dan za dnem nemškonacionalna stranka v deželi. Po eni strani Slovincem niti ne pripusti, da bi prišli do sape, jemlje jim pravice, ki jih uživajo vsi najbolj divji narodi, pravice do življenja; na drugi strani pa vpije nazgoraj, kako dobroto da uživajo Slovenci od Nemcev, ki jih predstavljajo v deželi nemški nacionalci. Knjiga »Aus dem Wilajet Kärnten« je dokaz, kako da se godi Slovincem na Koroškem! Toda še dosedaj nemškonacionalci niti poizkusili niso, ovreči, kar je v tej knjigi, ker je vse do pičice resnica, dokazana resnica!

Ti nemškonacionalni hinavci pa ne poznajo nobene sramote. Kako tudi! Saj jih vodijo renegati — narodni odpadniki kakor Dobernig! Kdaj pa je bilo izdajalca še sram!?

Slovensko ljudstvo se je zbralo na velikem ljudskem taboru v Šmihelu, kamor bi bilo prišlo še najmanj enkrat toliko ljudi, če ne bi bilo tako strahovito deževalo. Slo-

vensko ljudstvo je konstatiralo, da so nemški nacionalci na umeten način razdelili volivne okraje v deželi tako, da Nemci Slovence pri volitvah majorizirajo, preglasujejo. Potem pa paradiirajo s takimi izvoljenimi poslanci, ponavadi tudi duševnimi reveži, kot z zastopniki Slovencev, kot z zastopniki mešanih okrajev. Slov. ljudstvo je v Šmihelu protestiralo proti takim »zastopnikom«, ki jih nismo volili Slovenci, ampak so jih volili le Nemci in kupljeni z deželnim denarjem in državnimi podporami plačani renegati, nemškutarji; odrekalo jim je vsako pravico, govoriti v imenu Slovencev. Saj so to najhujši sovražniki Slovencev; le nazgoraj nasproti vladi se delajo Slovence, da bi vladu preslepili, toda niti eden od teh se pri ljudskem štetju ni vpisal za Slovence, marveč so bili najhujši agitatorji, ki so se na vse pretege trudili, da bi se naštelu kolikormogoče Nemcev. Saj štejejo v praksi vse, ki so napovedali nemški občevalni jezik, za Nemce.

Slovenski tabor je nemškim nacionalcem zmešal glave. Narod se je dvignil in dal duška svoji nevolji in glasno potrkal na vladne duri in vprašal, kje so njegove pravice! Protestiral je glasno zoper najhujše krivice. Slovenci so govorili, slovensko, domače, koroško ljudstvo je govorilo.

Ker pa si nemški nacionalci s prvotno lažjo, da je bilo na taboru le 900—1000 ljudi, ponajveč žensk in otrok, niso mogli pomagati, ker je bila preneumna in se ji je ves svet smejal, so poizkusili zopet s svojo staro taktiko. Največji sovražniki slovenskega naroda so peljali na Dunaj kupljene in neznačajne narodne odpadnike in jih predstavljali ministrom.

Pod vodstvom renegatov Doberniga in Lutschounigga, ki ga je krstil na taboru v Šmihelu posl. Grafenauer za Jako Spako — Judeža, ki se mu nemščina cedi iz

ušes, so šli na Dunaj ti-le zastopniki »mešanih okrajev«: Celovski župan dr. vitez pl. Metnitz, ki je svoj čas v deželnem zboru grozil, da bo dal zapreti vsakega Slovence, ki bo na celovškem kolodvoru zahteval vozní listek v svojem maternem jeziku, renegat Kiršner iz Žihpolj in Mihor iz Čajne. Še druge zastopnike so vzeli seboj na Dunaj, katerih imena pa previdno zamolčijo, kakor tudi njihove govore. Že vedo, zakaj. Bili so pri ministrskem predsedniku grofu Stürgku, notranjem ministru baronu Heindolu, pravosodnem ministru dr. pl. Hochenburgerju in naučnem ministru dr. pl. Hussareku. Poročilo v nemško-nacionalnih listih pove le, da so ponavljali od koroških Slovencev ovrženo laž, da smo koroški Slovenci s krivicami, ki se nam gode, zadovoljni in da se le iz Kranjskega uganja na Koroškem »panslavistična hujskarija«. Svoje anonimne, plačane nemškutarje so naučili, kaj naj govorijo pred ministri, da bi te visoke gospode preslepili. Ti podrepniki so menda pravili, da uživajo od strani Nemcev dobrote. Kaj so si kaj pri tem gospodje ministri mislili? Ali so te ljudi v svojem srcu zaničevali ali pa so si mislili: Bo že res! Vam se že ne godi pre-slabo, ker ste ravno zato plačani, da služite Nemcem zoper svoje zaslužnjene brate!

Zdaj pa še naj kdo reče, da nemško-nacionalna stranka ni največja hinavka? Gotovo je ni politične stranke v celi državi, ki bi uganjala take grdobije!

Pa tudi ta »žavba« ne bo nič pomagala! Naši značajni kmetje in delavci (posvetno inteligenco ste nam itak pognali iz dežele na tuje) vstajajo in govorijo in zahtevajo. Na laž bodo postavili vnovič Vas, politične hinavce, in Vaše kupljene podrepnike ter bodo glasno in jasno zahtevali pravice in trkali na vladna vrata tako močno in tako dolgo, da se jim bodo odprla. Zatrli niste speh, ne boste nas bdečih! S svojo grdo hinavščino boste le dosegli, da se bodo zad-

Podlistek.

Moj binkoštni izlet.

Spisal Ignotus.

Večerilo se je. Lahko kakor na ptičjih perutih je dričal brzovlak dalje. Komaj slišno, zibajoče. In proti meji. Rahlo je šumelo po vagonovi strehi, tenak dež je naletal in škropil po motnih oknih kupeja. Zadnje italijanske vasi so zaostajale in se izgubljale v ozadju, vedno višje gore so se nagibale in sklanjale na temnečo progo.

Slonel sem v kotu in sanjal. O solnčnih krajih in zelenih rekah. O pestrobojnih vrtovih, o palmah in alojah. O dobrih ljudeh in srečnih deželah. In o domovini, tožni in razdejani, po prostosti koprneči. Lepe so bile moje misli in v svoji lepoti žalostne.

Nobenega sopotnika ni bilo v kupeju. Tako tiho in samotno je bilo okoli mene, tako udobno kakor doma za toplo pečjo zimskega večera, ko brije zunaj burja in leté po zraku golomraznice. In ko se bliža čudovito razpoloženje, da izgine trpkost in srčna bol ter se umakne svetim mislim, prihajajočim in hladilnim kakor nočna rosa na oveneli travnik.

In v takem razpoloženju sem želel dokončati svoj izlet, ki sem ga bil napravil Binkoštno nedeljo do laškega Vidma...

»Pontabelj!« so zaklicali izprevodniki in njih glas me je zdramil. Prvi disakord no-cojšnjega večera. Zgradba mojih sanj se je hipoma zrušila, trebalo je izstopiti.

Čakati je bilo pol ure na odhod proti Beljaku. Zavil sem v restavracijo III. razreda, menjal zadnje lire in si potem naročil čašo piva. V temnem kotu je sedela za mizo ostarela ženska laškega tipa, za daljšo mizo v nasprotnem kotu je sedel postaren gospod, naslanjajoč se na svoj sivi solnčnik in opazujoč izpod slamnika mojo malenkostno velikost. Skupaj z edinim natakarkem smo bili torej v tem velikem prostoru samo štirje, a bili smo vsaj ljudje.

»Semkaj sedite, ne mudi se nikamor,« se je obrnil gospod proti meni.

Res sem prisedel. Naročil si je dvoje trdo kuhanih jajec in potrpežljivo čakal, da mu jih natakark prinese. Med tem je izpregovoril z menoj komaj par besedi, zadovoljil se je samo s tem, da me je natančno opazoval. Vsak hip so se ozrle njegove majhne rjave oči name, kakor bi hotele prodreti nekam za neko skrivno zagrinjalo. Kdo ve, česa so iskale? Hotel sem vstati in stopiti na peron, toda zadržal me je zopet, češ, da je še mnogo časa in je bolje čakati v sobi nego zunaj, kjer postaja že zelo hladno, ko piše ostra sapa in lije dež kakor iz golide. In res sem še obsedel, dasi mi je bilo neprijetno ob misli, da sedim zraven kakega policijskega konfidenta, ki je zavohal v meni,

oziroma na mojem obrazu, razbojniške ali celo panslavistične poteze in iz njih izvira-joče javnokvarljive težnje.

Natakark mu je prinesel jajci. Prijel je prvo in usekal z nožem po njem. Takoj se mu je strlo med prsti in rumenjak in beljak je brizgnil skozi nje. Grdo je zaklel ob tem iznenadenju in poklical natakarkarja.

»Ali so to trdokuhana jajca pri vas?«

»Dolgo so se kuhala, gospod, oprostite,« je mrmral natakark in topo gledal gostove rumeno se cedeče prste.

»Dolgo, dolgo, pa vendar ne predolgo,« je rentočil oni in se brisal s servijeto. »Pomislite, kaj bi se bilo zgodilo, ako bi bil jajci spravil v zadnji žep svojega jopiča. In bi v kupeju nehoté in pozabljivši nanje sedel. Pomislite, človek, ki se vam po krivici pravi natakark! Zakaj vas niso dali učiti za kolomazarja? Znoreli so.«

Nisem se mogel zdržati smeha ob pogledu na debele in sedaj rumene prste, in neko zadovoljstvo me je obšlo ob njegovi jezi. Ne morem pomagati. Zakaj pa me je tako detektivsko opazoval?

Toda delal sem mu krivico. Kakor se je pozneje izkazalo, je bil mož samo nenevaren nemški lesni trgovec, ki je mojo osebo hotel povišati tudi v nekaj enakega in skleniti z menoj bogvekakó ugodno trgovsko zvezo. Kakor se vidi, je bil mož dober poznavatelj ljudi. No, razšla sva se pozneje v Beljaku prijateljski...

njemu zaslepljencu in zaspancu odprle oči, da bo pljunil in rekel s svetim pismom: »Mnogo reči sovražim, toda nobenega ne tako, kakor takega; pa tudi Gospod ga sovražil!«

Šopek kolodvorskih škandalčkov na Koroškem.

Kake sadove in osebno trpljenje uradništva rodi sistematično nastavljanje slovensčine nezmožnih ter v nemški ošabnosti vzraslih in fanatično vzgojenih uradnikov na železnicah po slovenskem Koroškem, smo že nešteto krat pribili. Ne moremo pripustiti, da bi naše pohlevno, potrpežljivo slovensko ljudstvo trpelo še nadalje, saj se ga prenasleduje s krivicami. V zmislu šmihelske resolucije odločno in nujno zahtevamo odprave teh krivic! Evo še nekaj doslej neobjavljenih neprilik napram Slovincem:

1. Veliki petek, dne 10. aprila 1914, pride v Sinčovas k dopoldanskemu vlaku mladenič iz okolice, da se popelje v Celovec. V gumbnici je imel pripet slovenski orlovski znak. Hoče si kupiti vozni listek, a preden še utegne zaprositi ga, mu uradnik v službeni opravi skozi okence iz uradnice ukaže odstraniti znak, češ inace ne dobi voznega listka. In res mu ga noče dati ter se predrzno in prezirljivo smeji na fanta. — Nismo pa še slišali, da bi bil kje, niti na Kranjskem na primer, zahteval kak slovenski uradnik od nemških vpadalcev v slovensko zemljo, da naj odstrani razne nemške hecarske znake!

2. V torek po Veliki noči, dne 14. aprila leta 1914., se je ugleden gospod, Slovenec, vračal iz Rikarjevasi v Celovec. Rikarski službujoči uradnik mu na trikratno slovensko prošnjo ni dal listka ter ga je še osebno žalil, ponovno rekoč: »Sie können mir vorschweheln, was Sie wollen.«

3. Dne 27. aprila 1914 zjutraj pride domačin, sinški okoličan v Sinčovas po dva listka v Celovec. Dobi jih sicer na dvali trikratno zahtevo, a med takim ozmerjanjem (po domače: oblajanjem), ki je napol kultiviranega hlapca nevredno. Na Slovenčev protest se je uradnik spakoval še hujše. Stranka mu je poskrbela za pouk dostojnega vedenja od zgoraj.

4. Slovensko taborsko nedeljo, dne 17. majnika 1914, se je Slovencu zadrževal pri oddelku južne železnice v Celovcu v dveh izvodih listek v Pliberk. Mlada gospodična je molila neka druga dva lističa tje; potem je pa izjavljala, da ne ve (!?), kje je »Pliberk«, povedala je, da je »Klagenfurt tajče štót« ter stranka naj gre vratarja vprašat, kam se želi peljati. Poudarjamo pa, da je celovski kolodvor v upravi c. kr. državne železnice. Ponovno že je ista bojevalka

Germanije delala prav nepotrebne sitnosti isti stranki. Visoko c. kr. železniško ministrstvo: Kdaj bo red v tej zadevi? Kupica potrpežljivosti se že polni proti robu! In vratarjeva služba tudi, se glasno zgraje vati po vestibulu nad Slovenci, ako leti zahtevajo vozni listek v **deželnem** jeziku v dvojezičnem glavnem mestu dvojezične koroške Turčije. Le posredovanje slučajno navzočega duhovnega gospoda je pribojevalo prosilcu zaželjena listka v Pliberk na Slovenskem.

5. V torek, dne 19. majnika 1914, okrog 2. ure popoldne je bil užaljen zopet — »nemški« Celovec na kolodvoru pri oddelku južne železnice. Prišla je kmečka mamica, doma nekje pri Železni Kapli, ter prosila slovenski za listek v Sinčovas. Nad pet minut so pustili od dela, trdega dela za ljubi kruhek izdelano revo stati in čakati; od strani so se ji nasilni kruteži pa grdo in hudobno smejali — ker je Slovenka, ker je prosila slovensko za vozní listič. Jara gospoda, bodisi moškega ali ženskega spola, ki sedi za okni pri voznih listkih, je žalila ubogo Slovenko samo zato, ker pride prosit listka v svojem, v slovenskem jeziku. Take nagajive nemške gospodične niso niti vredne z golo roko seči v žuljavo desnico kmetice! Pa se jo še upajo žaliti.

To se mora in se bo predružačilo! Saj se opaža v Celovcu, posebno ob nedeljah, ako pridejo trije potniki k okencu po vozne listke, gotovo imata dva, eden pa vselej kako legitimacijo v svrhu znižane pristojbine za vožnjo. Slovenci navadno ne uživajo takih ugodnosti. Torej tisti Slovenci, ki morajo plačati polno vožnjo pošteno naprej z gotovim denarjem, na katerem je podoba našega ljubljene, vsem narodom pravičnega vladarja, tisti pa naj bi niti na svojih tleh še lističa ne smeli zahtevati po svoje. Nemški - nacionalna blaznost! — Po zastareli repi je moral tudi tej mamici posredovati vozní listek nek neznanec-uslužbenec pri železnici.

6. Isti dan, k istemu vlaku, par minut pozneje, šel je kupovat ravnotam (glej slučaj pod 5.) vozní listek v »Rikarjavas« slovenski fantek iz Celovca. Dobivljal je listek za svojo mlado sestro, katero je preteklega leta službujoče železniško dekle nahrulilo: »Bós, tu berst a bindiś frlong'n. Šav, das du furt kumst, sonst kumt der policaj! Tu frôc, tu!« Zastavim pa glavo in roke, da bi brez najmanjše neprilike ta slovenski »froc« bil dobil listič, ako bi ga le zahteval bil — nemški. V tem ravno tiči podpihnjena sistematična nemško - nacionalna hudobija. To je bilo lani; letos je torej dobival listič bratec. Samoobsebi umevno in pravilno je, da ga je zahteval slovenski; saj ni stal kje na Švabskem. A zastonj, starejša gospodična ga pusti prezirljivo stati ter odide sploh

stran od okenca. Čez nekaj časa se pojavi v uradnici moški uradnik, ki hoče vedeti nemško ime za zaželjeno postajo. Ali je fantič ni znal, ali je vedel, da naj imej po trezni pameti tukaj slovenščina isto pravičico, je piscu neznano. Skratka, priskočiti je moral v pomoč kmet iz Tinj, da se je po združenih močeh končno izvojeval za takojšnjih 80 avstrijskih vinarjev vozní listek v Rikarjavas.

7. »Slovenec« je dne 6. t. m. objavil sledečo notico: Vprašanje na njega ekscelenco g. železniškega ministra. Binkoštni ponedeljek, 1. junija t. l., je naš uradnik F. Terseglav po ljudskem taboru v Velikovcu odšel na kolodvor na vlak, ki se odpelje iz Velikovca v Celovec ob 6. uri 31 minut zvečer. Od uradnika pri blagajni, mladega asistenta, je prosil slovensko voznega listka v Ljubljano. Uradnik odgovori nemško, da ne razume. Nato zahteva naš uradnik istotako v slovenskem jeziku listka v Celovec. Uradnik mu ga izroči. Ko je potem naš uradnik izrazil začudenje nad tem, da uradnik prvega vprašanja ni razumel, drugo pa, mu je slednji dejal: »Celovec« **moram** razumeti, »Ljubljane« pa mi ni treba!« Naš uradnik pa seveda tudi tega ni zapopadel, nakar prekine uradnik kontroverzno s kategorično izjavo, da on že pozna **tozadevne predpise**. Pogovoru je prisostvovala priča. Ko je naš uradnik na peronu postajenačelnika interpeliral, slikajoč mu dogodek pri blagajni, obstojajo li res taki predpisi, da se vozní listek sme na slovensko zahtevo izročiti pač do Celovca, do Ljubljane pa ne, mu je ta odločno odgovoril: »Keine Spur! So eine Vorschrift existiert nicht!« (Niti govora! Takega predpisa ni!) — Kaj sledi iz tega? Prvič, da se na južnoželeznični progi morajo vozní listki tudi na slovensko zahtevo izročiti, da pa je subalterni uradnik svojevoljno, sklicujoč se na neobstoječe predpise, odrekel listek na slovensko zahtevo izven koroške meje. Da je tega vzrok zgolj nacionalno strankarsko stališče, sledi tudi iz tega, ker je dotični mladi asistent res znan kot zagrižen nemški nacionallec. Mi pričakujemo, da bo južnoželeznična uprava tega gospoda poučila, kaj je njegova dolžnost v dvojezični deželi, opozarjamo pa pri tem na to, da se na **južnoželeznični progi** listki na slovensko zahtevo dobe vsaj za Celovec, na **državni železnici pa se še vedno predrzno odrekajo!** To je pač škandal, ki ni mogoč niti v Mali Aziji pod turško vladjo. **Naj se vendar enkrat njegova ekscelenca železniški minister baron Forster kategorično vpraša**, ali mu je to znano, ali to odobrava, in če ne, kaj bo vendar enkrat ukrenil, da se neha ta vsakemu redu in temeljnim državnim postavam v obraz bijoča samovolja državnega uradništva na Koroškem!

Ko sem stopil zopet v vlak, je bil vagon zaseden do zadnjega kotička. Tudi drugod ni bilo prostora. Prisiljen sem bil torej stati in sem se stisnil v kot na hodniku. K meni se je priklopil tudi trgovec. Malo preden se je premaknil vlak, so vstopili še trije potniki. Hrumeč in šumeč. Dva črno oblečena, tretji v sivi pelerini. Vsi trije pa v trdih polcilindrih nekoliko zastarelega datuma in s plavicami v gumbnicah. Dvakrat, trikrat so premerili hodnik in vagon, ozirajoč se, kje bi iztaknili prostor in sedež, a nazadnje so se ustavili na sredi hodnika. Večji med njimi se je naslonil ob šipo, manjši, s pozlačenimi naočniki na nosu, se mu je vstopil nasproti, da se ga je skoro dotikal s svojim začenjajočim se trebuškom. Oni v sivi pelerini je stal nekoliko ob strani in se muzal ter vlekel in natezal svoje kratke plave brčice.

In začela se je predstava. Brezplačno. Vsi potniki, tudi oni, ki so že dremali po kotih, so začeli dvigati glave in poslušati in gledati. Precejšnje število nepovabljenih posetnikov premikajočega se cirkusa!

»To da je kaj posebnega, kakšna umetnost? Takšno delo. Saj imaš šimelna, drugega ti ni treba, nego da izpolniš rubrike. Same ti povedo, kaj vpiši vanje, razumeš,« je vpil oni ob šipi.

»Tako? Tako torej ti razumeš ta posel? Prijatelj, inteligenca je treba, mnogo inteligenca, ako hočeš ta izkaz izvršiti vzorno in po predpisih, tako kakor ga znam izvršiti

jaz,« je odgovarjal oni z naočniki in se dvigal na prstih.

»Samo šimelna, tovariš, samo šimelna. Nič inteligenca. Rubrike, rubrike,« se je rogal prvi.

»Ni res, inteligenca je treba, razumeš, inteligenca.«

»Šimelna, šimelna... šimelnaaaa.«

»Šimelna in inteligenca, prijatelj,« se je zavzel za manjšega oni v sivi pelerini. »Ali ni moral biti inteligenten oni človek, ki je iznašel šimeljna?«

Mene je izpreletela kurja polt, popotniki so se dregali v rebra. Tovariš trgovec me je pogledal tako neizrečeno ginjaivo, da so se mu zasolžile oči. Debel možakar ob prvem oknu je dejal glasno svojemu sosedu:

»Sono Tedeschi, caro amico.« »Nemci so, dragi prijatelj.«

Oni z naočniki je začel demonstrirati z rokami pred očmi onemu ob šipi.

»Kaj ti razumeš, ko nisi nič. Ako bi kaj bil, ne bi bil že sedem let in pol ubogi služabnik. Inteligenca ti manjka, čuješ, in nič drugega, glej mene, toliko časa služim kot ti, pa sem že poduradnik. Razumeš, poduradnik! Kakšna razlika med tabo in mano. Ubogi človek! Domišljavec in tepec!«

»Svinjo si imel, dragi, zato si prišel tako silno naprej,« se je izkušal smejati oni pri šipi.

»Pa bi jo imel še ti. Pa ni bila svinja, inteligenca je bila. Sam moj predstojnik je spoznal in pripoznal moje zmožnosti, moje

inteligenco. Inteligenca ni svinja, čuješ. Razumeš.«

»Inteligenca je imel in ne svinje. In vesten je bil za počit,« se je vmešal oni v sivi pelerini. »Pa predstojnik ga je imel rad, ker je več znal kot on. Gelt, Kamerad?«

»Jaz pa sem imel smolo, odkar sem prišel na svet. In ker tudi moja inteligenca ni svinja, sem obtičal na pol poti in ti si za glavo nad menoj, za celo svinjsko glavo.«

»Ti imaš svinjsko glavo, razumeš, razumeš.«

»Che cosa ho detto? Sono Tedeschi, nazione...« je zopet dejal debeli Italijan svojemu sosedu. A zadnjih besed ni bilo razumeti, ker je naraščalo vpitje.

Tako je šlo v raznih variacijah do Beljaka, kjer so vsi trije možakarji izstopili, zibajoč se in trkajoč drug ob drugega. Pogoltnil jih je val pisane množice na peronu. Pomešali so se med nemške pevce, prihajajoče iz Špitala, kjer so tisti dan reševali svoje obmejno nemštvo...

Napisati sem vam hotel listek, ki bi vam povzdignil dušo in telo. O lepih krajih, dobrih ljudeh, o svobodi in kulturi, o vsem lepem, kar povzdiguje človeško srce in ustvarja lepe misli. O vsem, kar sem sanjal gori do Pontebe, samotni v kupeju, ob rahlo padajočem dežju in ob spominu nate, domovina. Kdo je kriv, da se je obrnilo moje pero drugam?

»Sono Tedeschi,« mi odmeva po ušesih...

Albanske zmešnjave.

Puntarji zmagujejo. — Obsedno stanje v Draču. — Čedni »zavezniki«.

Zunanji minister grof Berchtold je v delegacijah zatrdjeval, da vstaja mohamedanskih Albancev ne bo imela posebnih posledic. Čez par tednov so dejstva postavila mnenje grofa Berchtolda na laž. V Albaniji vladajo take zmešnjave, da je pričakovati najhujših posledic. Albanci, ki so turške vere in ki so v večini, se puntajo, prodirajo, zmagujejo in stojijo pred Dračem. Mesto Drač si je izbral knez Wied za svojo prestolnico, in v tem mestu je sedaj vse narobe. Knez je sicer bojda sklenil, da se upornikom ne bo umaknil, toda kaj mu naj preostane družega? Malisori, katoliški Albanci, se niso obnesli kot zanesljivi, kljub temu da veljajo pravzaprav za njegove edine pristaše.

Kdo pa naj kneza brani? Vojakov nima. Malisori so se izkazali za nezanesljive in preslabe čuvaje. Le avstrijske bojne ladje ob obrežju so za Wieda pribežališče. Italijani pa so z albanskimi vstaši očitno v zvezi, kakor je gotovo, da so najboljši prijatelji in zavezniki Essad paše, ki je že vedel, zakaj se je podal — v Italijo.

Mednarodna kontrolna komisija v Draču je mešanica, ki Wiedu prav nič ne koristi. Holandski oficirji, ki poveljujejo holandskim žandarjem in domačinom, ki so se jim pridružili, so se strašno slabo izkazali. Proti vstašem, prodirajočim proti Draču, so šli nasproti z 230 žandarji in Albanci. Imeli so še brzostrelne avstrijske topove in eno strojno puško. Vstašev je bilo okrog 400 po številu in so imeli le puške; vzeli pa so najprej Wiedovi četi topove in strojno puško in jo pognali v beg. Taki oficirji seveda ne bodo ugnali puntarjev, katerih vrste se množijo; saj se jim pridružuje venomer vladni pristaši.

Mednarodna kontrolna komisija je poslala k vstašem nekaj svojih članov, da se začno z vstaši pogajati. Vstaši pa so vztrajali na tem, da mora knez Viljem Wied odstopiti, češ, da bi že raje imeli kakega drugega krščanskega kneza, kakor pa njega, ki se je pokazal kot njihov sovražnik in pa tudi velik strahopetnež. Sicer pa zahtevajo turškega vladarja. Ker se niso pobotali, so članke mednarodne kontrolne komisije kratkoma spodili z besedami: »Če se naglo ne odstranite, vas takoj pobijemo!«

Okraj Kroja je že popolnoma prestopil v tabor vstašev in je odposlal močne čete v Šjak, kjer je glavna četa vstašev.

V Draču so 5. t. m. ponoči holandski oficirji aretirali dva Italijana, polkovnika Murichio in profesorja Chiningo, ker so ju zalotili, ko sta dajala vstašem signale (znamenja) z lučjo. Ker je razglašeno v Draču obsedno stanje, ju niso hoteli izpustiti kljub protestu italijanskega zastopnika. Šele na prošnjo italijanskega poslanika pri knezu Wiedu sta bila izpuščena. Italijanska vlada pravi, da sta nedolžna. Čudna pa je ta italijanska nedolžnost in nerazumljiva; zakaj pa so vsi italijanski podaniki, celo italijanski učitelji na laških šolah v Draču zbežali, ko je bilo proglašeno obsedno stanje, če so tako nedolžni?

Naše zunanje ministrstvo se tolaži, da bodo mednarodne čete zasedle Albanijo in udušile upor; kdor pa pozna mišljenje Francije, Rusije, Angleške in — naše zaveznice Italije, bo dvomil, da se to posreči. Če pa se posreči, se bo zgodilo s pogojem, da imajo vse države v Albaniji iste gospodarske pravice, kakor so si jih dosedaj prisvajali Italija in Avstrija. Lepa bodočnost!

Dnevne novice in dopisi.

Cesar zdrav. Cesar je popolnoma ozdravil; ne kašlja več in se ob lepem vremenu sprehaja po Schönnbrunn! Celo kaditi so mu zopet dovolili zdravniki.

Naučnemu ministru ekscelenci Hussareku. »Slovenec« poroča: Renegata Dobernig in Lučovnik sta šla z deputacijo k ministrom na Dunaj tožiti Slovence, da delajo »nemir« na Koroškem in zagotavljat, da se slovenskemu narodu na Koroškem ne godi nobena krivica. Bili so tudi pri naučnem ministru Hussareku. Gotovo pa je, da mu sledečega niso povedali: Na Koroškem gospoduje, kakor znano, svobodomiselná nemškónacionalná učiteljská klika. Nekateri učitelji v šoli naravnost otroke uče, da Bog človeka ni ustvaril, ampak da je postal iz opice. Tako daleč sega njihova predrznost! Nekaterim učiteljem so to početje preprečili. Prišel je v šolo nadzornik in otroke poučil, da ni res, kar učitelj pravi, marveč da je res, kar uči gospod katehet in starši doma. Slučaj je dobro znan in gospod naučni minister lahko takoj izve vse podrobnosti. Toda zadnji čas si je učiteljska klika izmislila nekaj drugega. Nedavno je nek nemškónacionalni učitelj v slovenskem okraju otroke zopet begal s tem, da Bog ni ustvaril ljudi, marveč da so se iz živali razvili. Poklicani činitelji so proti temu nastopili. Toda kaj se zgodi! C. kr. deželni šolski svet v Celovcu **brž in nalašč za ta slučaj** sklène, da se odslej naprej šolski otroci v preiskavi zoper učitelja sploh ne smejo več zasliševati, češ, da je to principiélno zoper učiteljevo avtoriteto! Tako je bil oni učitelj rešen in sme uganjati dalje, kar se mu zljubi, ter šolsko deco kvariti. To niso kake »pravljice«, ampak čista resnica!

Zanimivo priznanje. Ko je graški advokat dr. Hochenburger postal justični minister, se zlasti slovanski krogi temu niso mogli načuditi, kajti dr. Hochenburger je bil širši avstrijski javnosti precej — neznana oseba. Splošno se je sodilo, da se ima za zlati svoj ministrski frak zahvaliti osebnemu prijateljstvu ministrskega predsednika grofa Stürgkha. Sedaj pa je poslanec Steinwender dvignil zaveso. V binkoštni številki »Neues Wiener Tagblatt« je Steinwender, ki je vsled svoje brihtnosti, moške odkritosrčnosti, pa tudi hudomušnosti ena najsimpatičnejših prikazni v nemškem taboru, izdal, da je dr. Hochenburger oče znanega — binkoštnega programa Nemcev, ki da ga je on sestavil in redigiral, strankarski shod Nemcev v Lincu v Binkoštih 1. 1899. pa kot ideale nemškónacionalnega stremljenja sprejel in kot program za svoje narodno delovanje proglasil. Sedaj vemo, zakaj so Nemci ravno Hochenburgerja kontrabandirali v — ministrstvo! Sedaj je razumljiv tudi pogum, ki ga, odkar je Hochenburger minister, razvija nemška birokracija, ko čisto neprikrito gazi narodne pravice nenemških narodov — brez strahu in brez — kazni! Vemo pa tudi sedaj, zakaj so Nemci tako skrbno čuvali to skrivnost. Kakšen polom bi nastal med Nemci, ako bi se o kakem slovanskem ministru moglo kaj podobnega trditi! Pri Nemcih pa to ne ženira in Slovan tudi tako debele — požira! Prav, ker boljega ne zasluži.

Proslava 500 letnice ustoličenja koroških vojvod v Pobrežju pri Mariboru. Po celi Sloveniji proslavljajo 500letnico ustoličenja koroških vojvod na najsijajnejši način. Lahko rečemo, da se ves slovenski narod spominja slavne slovenske preteklosti v zibel in grobu slovenstva, v našem Korotanu. Posebno živahni so Slovenci na Spodnjem

Štajerskem. V Mariboru so priredili že par takih slavnosti z največjim sijajem. Minulo nedeljo, dne 7. t. m. ste priredili slavnost 500letnice obe mariborski podružnici »Slov. Straže« v Pobrežju pri Mariboru, kjer je še tudi dovolj take zapeljane nemškutarije, kakor je v celovski okolici. Prireditel je bila veličastna, kakor se je ni bilo nadejati. Govorila sta dr. Leskovar in dr. Korošec. V imenu S. K. S. Z. za Koroško je pozdravil slavnost g. Vajncerl. Tako se Slovenci povsod budijo, trgajo verige suženjstva in postajajo svobodni narod. Tudi pri nas se dani! Naprej za staro pravdo!

Volitve v Istri. V istrski dež. zbor so bili v splošni skupini izvoljeni Hrvatje dr. Laginja, dr. Milič, prof. Mandič in prof. Spinčič z velikanskimi večinami. V Pulju je izvoljen laški liberallec Corenich z 1230 glasovi, socialni demokrat Lirussi je dobil 702, hrvatski kandidat dr. Pederin 431 glasov, kandidat mornarice Riaviz 201 glas. Med socialistom in laškim liberalcem bo ožja volitev. Vse opozicionalne stranke bodo volile socialnega demokrata.

Samoumor v Celovcu. V nedeljo, dne 7. t. m. zjutraj ob treh je prišel v kavarno pri Žibertu pomožni delavec Lud. Jöbstl iz Wolfsberga pri Lipnici in naročil štiri steklenice šampanjca. Potem je šel na stranišče in se je tam ustrelil. Na dolgu je ostal tudi vso hrano, pijačo in stanarino za prejšnji teden. Pri njem so našli samo 10 vin. Mrliča so prepeljali na pokopališče v Trnjavasi. Pokopan ni bil cerkveno. Fant je bil šele 18 let star.

Novi srbski konzul v Pragi. Novi srbski konzul v Pragi Vuković je izjavil, da praški srbski konzulat nima političnega pomena, ampak se bo delovanje srbskega konzula v Pragi omejevalo le na trgovsko polje. Vuković bo skušal doseči trgovinsko zvezo med češko industrijo in srbskimi trgovci. V ta namen bo potoval iz Prage v češke industrijske kraje.

Slovenska zmaga v Laškem trgu. Pri občinskih volitvah v Laškem trgu na Štajerskem so v tretjem razredu zmagali Slovenci. Občina Laški trg je bila prej vedno v vseh treh razredih v rokah zagrizenih nemškutarjev.

Sprava med Čehi in Nemci. Spravnih pogajanj med Čehi in Nemci dne 15. t. m. se bodo udeležile vse češke stranke. Ker zahtevajo Nemci tudi tam, kjer so v manjšini pravice, ki jih sami drugim ne dajo tam, kjer so v večini, ni upati, da se doseže sprava.

Turki divjajo. Mnogo Turkov se je izselilo iz ozemlja, ki ste je po balkanski vojski pridobili Srbija in Grčija. Ti Turki so se naselili v Mali Aziji, kjer so zažgali več grških vasi in pobili mnogo Grkov. Grško prebivalstvo je zbežalo na otoka Kios in Mitilene. Turki so več Grkov dohiteli in potopili. — Turčija je na Angleškem naročila deset podmorskih čolnov.

Zagreb. Tukaj je umrl 8. t. m. predsednik jugoslovanske akademije Tadej Smičič, zaslužen hrvatski zgodovinar. Svoje premoženje je zapustil jugoslovanski akademiji. Star je bil 71 let.

Beg bratov Gerowski iz ječe. Iz ječe v Črnovicah sta pobegnila 7. t. m. brata Gerowski, ki sta bila obdolžena veleizdaje. S pomočjo straže sta se preoblekla in se odpeljala do ruske meje z vojakom vred z avtomobilom. Avtomobilnega voznika sta plačala in nato so jo vsi trije udarili peš čez mejo. Aretirali so več oseb, ki so osumljene, da so s tem begom v zvezi, med drugimi tudi mater beguncev.

Cvetlični dan v Trstu — v znamenju napadov. Slovenci v Trstu so priredili v ne-

Slabo gospodarstvo

pri hiši ali v trgovini skušamo kmalu odstraniti, ker vemo, da dela škodo in stane denar. Še mnogo več škode pa dela slabo gospodarstvo pri zdravlju in se bodo previdni ljudje zatorej proti morebitnim nenadnim obolenjem in nezgodam zavarovali.

V kolikor gre pri tem za nezgode, n. pr. opeklino, zmečkanino, ozeblino, izpuščaje, otekline, revmatične in nevralgične bolečine, zlo lahko odpravimo, ako rabimo Fel-

lerjev rastlinski esenčni fluid z znamko »Elzafluid«, ker vemo iz izkušnje, da tolaži bolečine, blaži in hladi. Pri vseh nečistostih kože, tudi pri pegah, ogorenju, hrapavi koži, prahljaju in potu je dragoceno domače zdravilo, čisti in pri ranitvi deluje proti vnetju.

Gospod Rajko Sewald, tvornica lesnine, Buchwald, pošta Aussergefild, Češko, piše: »Zdi se mi potrebno, da Vam za Vaš izborni in učinkoviti »Elzafluid« izrečem najboljšo zahvalo; 18 let sem imel protin in mi stotero sredstev, ki sem jih rabil, ni pomagalo. Po rabi Vašega »Elzafluida« sem že tretji dan lahko zapustil posteljo in šel po opravkih.

Vaše izborno sredstvo bom povsod razglasil.

Naši bralci bi morali Fellerjev fluid z znamko »Elzafluid« imeti vedno v hiši, saj stane poizkusni tucat samo 5 K franko.

Za voljno odvajajoče, obenem prebavo urejajoče sredstvo, ki nikoli ne odreče, imamo Fellerjeve odvajalne rabarbarske kroglice z znamko »Elzakroglice« in priporočamo tudi od teh 6 škatljic za 4 K franko. — Oboje se dobiva pristno samo od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elza trg št. 67 (Hrvaško).

..... fili

deljo v prid revnim slovenskim šolarjem cvetlični dan, kakor so že v navadi v vseh večjih mestih naše države. Lahki so pa na mnogih krajih slovenske cvetličarke dejansko napadli in je morala nastopiti policija. Več Lahov so zaprli. Uspeh cvetličnega dneva je velik.

Hôtel Zlatorog ob Bohinjskem jezeru, ki je last Slovenskega Planinskega društva v Ljubljani, se je že otvoril. Hôtel je že z vsem potrebnim popolnoma založen. Turistom in izletnikom se priporoča posest hôte la že sedaj v pomladnem času, ko je okolica v najbujnejšem pomladnem zelenju in cvetju. Ker je hôte l posebej pripraven za letovišče in ima dovolj sobic za tujce, priporočati je vsem, ki žele prebiti poletje v zdravem gorskem kraju in vendar blizu prometa, da si izberejo za počitnice hotel Zlatorog. Naročila sprejema in pojasnila daje Slov. Planinsko društvo v Ljubljani ali pa oskrbnica M. Guštin, Hotel Zlatorog ob Bohinjskem jezeru — pošta Sv. Janez.

Kadilnikova koča na Golici je že otvorena in oskrbovana ter popolno založena s provijantom in okreplili. Pot na Golico je popolnoma prosta snega. Flora se baš sedaj vzbuja. Pristop na Golico je čisto lahek (tudi za dame in otroke); od železniške postaje na Jesenicah se pride na vrh zložno v 3 in pol do 4 urah. Golica je najlepša točka za spomladne gorske izlete. Ker je Kadilnikova koča čisto na vrhu, se priporoča izletnikom, v kočii prenočiti, da bodo uživali krasni prizor solnčnega vzhoda in jasni jutranji razgled. Koča je prav dobro prezimila; odkar je z deščicami obita, ni opažati nobene vlage. Na razpolago sta dve veliki skupni spalnici (moška in damska) ter pet ločenih dobro opremljenih sobic z 2—3 posteljami.

Demonstracije laških anarhistov. Italijanski anarhisti so napravili po Italiji velike demonstracije. V Ankoni je prišlo do spopadov s policijo. Oddanih je bilo nad 200 strelav. En 20letni mladenič je ustreljen.

Razburjenje pri »Freie Stimmen«. Kakor smo poročali, priredi »Slov. kršč. soc. delavsko društvo v Celovcu prihodnjo nedeljo, dne 14. t. m. izlet v Gospo Sveto, k vojvodskemu prestolu in na Št. Helesko goro. Vsi celovski Slovenci so vabljeni, da se udeležijo izleta. Odhod zjutraj ob 6. uri 50 min. z vlakom. Ker gredo izletniki tudi k vojvodskemu prestolu, imenujejo »Freie Stimmen« izlet »slovenskoklerikalno izzivanje«. Če bo Slovenec obiskal grobove svojih dragih rajnih, bodo nemški hecarji imenovali to tudi izzivanje. Sram jih bodi!

Golšovo pri Žihpolju. Na binkoštni ponedeljek smo imeli slovesen sprejem v Marijino družbo. Došli so k nam preč. gosp. dr. Arnejc iz Žrelca. Imeli so krasen in poučljiv nauk za Marijino družbo. Iskreno se zahvaljujemo preč. gosp. dr. Arnejcu za njih trud in lepe nauke, kateri nam bodo ostali v trajnem spominu.

Bilšovs. Odgovor »Štajercu«. — V svojem, kakor tudi v imenu vseh deklet Marijine družbe, odgovorim Tebi, prijatelj, na dopis v »Štajercu«, sledeče: Častno za nas vse, da nas napadaš, ker se zbiramo in organiziramo pod Marijino zastavo v obrambo in ojačenje verske zavesti in krščanskega življenja. Začrtano pot bomo hodili naprej odločno in pogumno, ne meneč se za psovke, ki letijo na nas iz Tvojih ust! Pod našo častjo bi bilo o tej zadevi s Teboj se prekarjati! Držimo se nauka Kristusovega in katoliške Cerkve, kar je Tebi tako zoprno, da v »Štajercu« iščeš tolažbe in leka za svoj umazan jezik! Govori o meni in Marijini družbi, kar hočeš, samo na to pazi, da boš svoje besede izgovarjal v poštenega človeka dostojni obliki, sicer Te bodo preklinjali vsi Tvoji »Štajerčevi« prijatelji, ker boš njim in »Štajercu« naredil žalosten konec — brez spomina! Nič Ti ne zamerimo, ker smo v Marijini družbi, želimo samo, da nas pri miru pustiš, ker Ti ničesar ne storimo! Srečno! Mi gremo naprej! Mudi se nam kvišku k našemu cilju! Ant. Teul, župnik.

Dvor. Neznani dopisun iz Vrbe, ki se pa s svojo surovo pisavo sam izdaja, me je podpisanega v »Freie Stimmen« in v »Štajercu« nesramno napadel zaradi monstanc in neke podobe v podružni cerkvi v Vrbi. Na tako obrekovanje, katero obsojajo vsi trezni in pametni Vrbjani, ne odgovorim, dokler ta dopisun svojega lažnjivega poro-

čila lastnoročno ne podpiše. — Slav. uredništvu za objavo predstojećih vrstic v naprej se zahvaljujoč udani Jožef Fritz, župnik v Dvoru.

Brdo v Zilski dolini. (Povodenj.) Letošnja zgodnja pomlad je bila za poljedelstvo jako ugodna. Travniki, njive in sadje, vse je obetalo prav ugodno letino. A mesec maj se je slabo obnesel. Le malo je imel prijetnih dni; sicer pa sta si mraz in dež odpirala vrata. Dne 26. maja pa je začel naravnost liti sicer topel dež, kar pa je povzročilo otajanje snega v gorah, iz katerih so pridrveli potoki v vsej svoji grozi, podeč pred seboj in noseč s seboj strahovite množine gramoza, s katerim so posuta vsa polja ob potokih ležečih vasi in uničeni sadovi poljskih pridelkov marsikateremu posestniku popolnoma. Ker je lil dež skozi tri dni in noči, je voda strahovito naraščala in Zila stopila iz svojih bregov ter poplavlila vso dolino do 15 m visoko. Vsled tega so travniki ob Zili vsi zaliti in posuti; paša je popolnoma uničena, sena bo jako malo in še kar ga bo, bo skvarjeno, ker bo blatno in bo smrdelo. Živino, posebno konje, že sedaj prodajajo za sramotno ceno; vsled te povodnji pa bo padla cena na nič. Hlode, ki jih je odnesla povodenj, cenijo na 4000 kosov. C. kr. vlada je po svojem odposlancu grofu Klaričinju obljubila svojo pomoč, katere so vsi Ziljani nujno potrebni. Ko bi bila ta pomoč le izdatna in pravočasna; kajti na vrata mnogoterih kmetov trka neverjetna revščina in strah pred novo povodnijo ni neopravičen, ker zopet skoraj neprestano močno dežuje in se je bati, da zapade naše planine sneg in še na planinske pašnike ne bomo mogli gnati živine. Ubogi kmetje so res usmiljenja vredni trpini.

Marija na Zili. (Dve vrli ženi umrli.) Maja smo pokopali pri nas dve vrli krščanski ženi in materi Marijo Erat, ženo tukajšnjega cerkvenika in organista Erata in mater medicina Jožefa Erata, in Berto Mörtl, vdovo bivšega nadučitelja Pavla Mörtla na Brnci. Obe sta več let bolehal, a bolezen zelo vdano prenašali. Bodi jima Bog plačnik!

Sv. Peter pri Vašinjah. (Ustanovni shod čebelarke podružnice.) Na Binkoštni ponedeljek se je ustanovila čebelarska podružnica v gostilni pri Zlietku pod Lisno. Posetil nas je gospod nadučitelj Fr. Rojina iz Kranja. Povedal nam je mnogo zanimivega v priprostitih in lahko razumljivih besedah. Posebno nas je opozarjal na trgovino s čebelami in odsvetoval prodajo čebel medarjem, ki plačajo dobro blago vse premalo, marveč čebele naj se prodajajo pravim čebelarskim trgovcem, ki plačajo blago, kakor zasluži. Nadalje je nam opisal čebelarenje z umetnim satovjem v Žnideršič-Albertijevem panju. Govoril je še o čebelnih pasmah in o združitvi čebelarjev, katera bo rodila za vse gotovo najboljši uspeh. Navzoči so z velikim zanimanjem sledili govorniku, kljub temu, da niso bili vsi čebelorejci; da, celo ženskam je ugajalo, in pozabile so popolnoma na strah pred čebelami. — V odbor so bili izvoljeni: Lojze Melišnik, krojač, Kanare, predsednik; Jernej Kamnik, posestnik, po domače Berjenc, M. Djekše, namestnik. Jurij Ruter, župan, Fr. Hofmeister, po domače Vašonk, Sv. Lorenc in Jožef Stravs, po domače Otič, Št. Martin, kot odborniki. — Nazadnje smo se dali vsi fotografirati pred čebelnjakom gostilničarja Melišnika. Sliko prinese prihodnji »Čebelar«. Za nabavo nam je zapelo pevsko društvo »Lisna« nekaj jako lepih narodnih pesmi. Gospodu nadučitelju Fr. Rojini bodi izrečena pristrčna zahvala. Želimo, da bi prišel še večkrat na Koroško ter naše čebelorejce pripravil do večjega spoštovanja pridne čebele. Kljub temu, da je nek zagrižen nemškutarček trgal plakate, ki so oznanjevali shod, je bil shod dosti dobro obiskan. Tistemu mlekozobnežu pa svetujemo, da se raje briga za svoje zadolženo gospodarstvo in pusti naše čebelarske plakate popolnoma pri miru. Naši šnopsarski nemškutarji pač nimajo zmisla — za gospodarstvo; njih Bog sta nemškutarija in šnops.

Sv. Peter pri Vašinjah. (Pogreb.) V soboto smo nesli k zadnjemu počitku posestnika Fl. Moraka, po domače Rieplna, na Sieleh. Kako priljubljen in spoštovan je

bil rajni, je kazala velikoštevilna množica, ki ga je spremljala. Zastopan je bil šolski svet, katerega član je bil rajni (tudi šolski načelnik pred leti), in občinski zastop; tudi vsa šolska mladina se je udeležila pogreba. Na domu in ob grobu mu je zapelo pevsko društvo »Lisna«. Bodi rajnemu zemljica lahka!

Sv. Peter pri Vašinjah. (Svatba.) V ponedeljek, dne 8. t. m., se je poročil tukaj posestnik Jurij Volina v Vacnovasi s Kogelnikovo hčerko istotam. Želimo novemu paru mnogo sreče. Pozabita naj ne, da sta oba otroka slovenskih staršev!

Bekštanj — Loče. V Ločah raznašajo po gostilnah gotove osebe govorico, da je neki pristaš katoliško - narodne stranke dobil od neke posestnice pooblastilo za bodoče občinske volitve z lažjo. Če je bila to laž, naj sodijo čitatelji »Mira« sami. Ko je vprašal omenjeno posestnico, če mu dá pooblastilo za občinske volitve, ki se vršijo o kresu, je na prvo besedo odgovorila, da ga da njemu vsako uro. Nato mu še reče, da ne razume nasprotne stranke, kaj da pravzaprav hoče, ker vsak drugače govori. Našinec ji nato odvrne, da je nam nasprotna vsenemško - nacionalna stranka ravno tista stranka, ki se je pred par leti pri državno-zbornskih volitvah pehala s tako vnemo in tako brutalnostjo ter s tolikimi lažmi za dr. Angererja (verskega odpadnika. Op. ured.). Pristaši tega vsenemškega freisina se trudijo za svobodno šolo, da bi mogli vreči katoliškega duhovnika iz šole, da bi bil prisiljen učiti otroke koj v cerkvi; potem želijo upeljati civilni zakon, to se pravi po krščansko — divji zakon, da bi ne poročal več duhovnik, ampak kak uradnik, najbrž kak nemčurski župan. Ko je par dni nato prišel po pooblastilo neki dobro znani gospod, je vprašal, zakaj ga je dala našemu pristašu, mu je povedala, kaj da je slišala. Drugi dan pride k našemu pristašu ta posestnica vsa prestrašena in pravi, da se strašno boji zamere zavoljo neke male odvisnosti in da je oni gospod rekel, da ni res, da je vsenemško - nacionalna stranka proti cerkvi in proti duhovnikom, da je laž, če se to trdi. Gospod agitator vsenemške stranke in njegova freisina! Ali se vi sramujete programa svoje lastne stranke pred preprosto ženo ali ga pa morebiti sami ne poznate? (Ali pa uganjate vsenemško hinavščino, kakor vedno pred volitvami! Op. ur.) V brk vam povem, saj se pozna, da je vsenemška nacionalna stranka del svetovnega materialističnega freisina, katerega hlapec je vsak pristaš te stranke, ki ni zadovoljen samo s tem, da bi vrgel duhovnika iz šol in upeljal divji zakon, ampak njegov končni cilj je, spraviti katoliško cerkev popolnoma iz sveta sploh.

Slovenji Plajberg. (Nekoliko odgovora »Štajercu«.) V 14. št. t. l. se je spraval ta nesramni in lažnjivi list, kateri tako ne zna drugega, kot obrekovati in resnico zavijati, tudi nad mojo osebo. Očita mi, da takrat, ko sem bil jaz župan, niso bili stroški za bolnišnico in hiralnico odplačani, čeravno »Štajerčev« dopisnik sam dobro ve, da se ti stroški šele po preteku enega leta, ko se dološljejo dotični računi, odplačujejo. In potem deželni odbor prav nič ne čaka. Povej vendar, je-li visoki deželni odbor v tem slučaju delal izjemo? Mogoče ravno za to, ker sem jaz »črnuh«, kakor me imenuješ! Denar za mrtvašnico, praviš, se je dvigal, pa ne oddal. Lažnik! Lahko ti dokazem pismeno, da se je tudi ta denar za vsa leta, kar se ga je dvignilo, tudi odplačal. Kar pa zadene tistih 600 K za komisarja, pa primi s a m e g a s e b e z a n o s! Dne 5. januarja 1913, ko je bil občinski odbor razpuščen, se je poverilo vodstvo občine meni in skozi dva meseca torej, do 5. marca, sem upravljal ta posel čisto brezplačno in bil bi še dalje donovih volitev. Dne 6. februarja pa so šli štirje v Celovec k vladi in tako dolgo mledovali, da sem bil tudi jaz odstavljen, ter zahtevali komisarja od vlade, kateri je moral biti potem seve plačan. Ako se jaz v Štajerčevem dopisniku ne motim, si bil eden od teh štirih Ti. Zdaj pa teh stroškov mene obdolžuješ! Ako ima zdaj občina 3000 K dolga, ga takrat, ko sem jaz oddal, pač ni imela, ampak samo 800 K. Zakaj ne pišeš

cele resnice? Leta 1905. ko je dobila občino v roke naša stranka, je imela občina izposojenega denarja iz borovske »Vorschusskasse« nič manj kot 1800 K, katerega ste prej v nemčurji napravili. In od teh je naša katoliškonarodna stranka ravno 1000 K odplačala tekom sedmih let. Lovski denar sem tudi takrat oddal, ko občinske posle, in je bil potem interesentom razdeljen, katerega si že davno zabil, če si bil sploh kaj interesiran zraven. Kaj torej čvekaš, izrazi se jasno in podpiši, potem se bova pa pogledala? Sedaj si dovoljujem pa jaz neko vprašanje ravno radi lova? Ti praviš: Sedaj je občina v dobrih rokah. (Zato je v tem kratkem času naredila 2200 K dolga! Kaj ne?! Op. ured.) Sedanje občinsko predstojništvo je pa identično z nekdanjim pred letom 1905. Torej, zakaj se ni potrudilo prvič, da bi se bila dobila za občinski lov primerna vsota, in se je čakalo na »črnuha« Bošteta, da se je ta najemnina dvignila za ha od 20 na 53 vinarjev? Drugič, zakaj se ni potrudilo tudi za samostojen lovski kompleks v Podnu, kateri je veliko boljši kot v Plajbergu in se ga je skozi vsa leta skoraj zastoj Humbergu pustilo?! Sedaj ko je še eden posestnikov svoje posestvo v Plajbergu prodal Humbergu, tako da je Plajberški lovski kompleks premajhen, bi občina niti svojega lova ne imela več; potem so pa lovski enklavi tudi brez pomena, ako se ne more lastnega lova dati v najem! In vse to je moralo čakati na Bošteta, ki, da pri občinskem gospodarstvu nič ne razume!! Vem, da vas čudno jezi, ker smo se pritožili zoper celo postopanje zadnjih volitev in tudi prodrli. A potolažite se! Na najvišjem sodišču vendar niso teh misli, kakor ste nemškutarji s komisarjem vred, da smejo namreč tudi taki voliti, ki so že pred 25. leti umrli, sedanjí posestniki, ki davek plačujejo, pa ne. Da se pa mora volitev razglasiti tudi v »kranjskem« jeziku, to je pa nekaj! Povej mi vendar, v katerem jeziku pa piše »Štajerc«!? Če slovenščine ni potreba, zakaj potem »Štajerc« ponemško ne piše, da bi vsaj sramote ne delal našemu lepemu slovenskemu jeziku. In končno! Povej, kakšne stroške da volitev napravlja občini! Ako imaš pogum, podpiši se s polnim imenom, kakor jaz, da vem, s kom imam opraviti. Potem si bova pogledala v obraz in morda še kako tako ali še bolj pametno izpregovorila.

V. Lausegger po dom. Bošte.

Pliberk. (Poroka. Smrtna kosa.) Veselo so peli zvonovi naše farne cerkve v nedeljo popoldne dne 19. majnika, ko se je pomikal lep sprevod iz »Narodnega doma« v farno cerkev, da si tam obljubita pred Vsemogočnim nerazrušljivo zakonsko zvestobo Ficnova Lenca in pa Krese na Šmarjeti. Po dokončani »ojseti«, katera je bila v »Narodnem domu«, se je mladi Krese z veseljem srcem vrnil na svoj dom z ljubljeno mlado gospodinjjo. Ali Božja previdnost je določila drugače. Bog je hotel imeti mlado cvetlico na svojem vrtu, zato je zaukazal svojí služabnici, neizprosni smrti, naj jo presadi iz doline solz v sveti raj. In res, žalostno so peli zvonovi libuške podružnice dne 5. t. m., ko smo spremljali k zadnjemu počitku zemeljske ostanke komaj 18 let stare Lence, katera je po preteku hude štirinajstredne bolezni mirno v Gospodu zapala. Kako je bila priljubljena, je pričal veličastni pogreb, katerega se je udeležila velika množica ljudstva; ko so č. gospod Hornbök vzeli v ganljivih besedah slovo od prerano umrle, katera zapušča mladega moža, ljubečega brata in sestro in skrbne starše, so igrale v očeh zaostalih grenke solze bridke ločitve. Naj počiva v miru!

Prevalje. Naš Poldej zopet prosi za krtačenje in sicer s tem, da po gostilnah okoli čenčari, da je bilo na slovenskem taboru pri Sv. Katarini samo 600 do 700 ljudi. Ti ljuba občinska toča, kratkovidnež vseh kratkovidnežev, kupi si »špejgle«, da boš bolje videl, in prepričal se boš, da nas je bilo še do 4000 samih značajnih mož in fantov; seveda podlih nemčurskih nizkih kreatur ni bilo na shodu. Take duše prepuščamo Tebi in Tvoji nemčurski gardi. Pokazal si se zopet v pravi luči, odkril svoje nemčursko srce. Mi zavedni Slovenci Ti pa kličemo: Prevalje bodo ostale zavedna slovenska trdnjava in ne nemška »Hochburg«, kakor

si se Ti enkrat blagovolil izraziti; tudi ne bomo hodili k Tebi po dovoljenje, če se smemo udeležiti kakega slovenskega shoda. Bodi tiho in ponižen in ne »hecaj« po gostilnah, ker masla imaš dovolj na glavi!

Iz zgornje Podjune. (Krojači afrikanških črncev) in vseh drugih zemljanov urezujejo rokave po roki naročevalca; nikomur ne pride na misel, da bi obratno šele po izgotovljenem rokavu oblikoval roko. Tako enako pa hoče pogubna nemškonacionalna politika delati s koroškimi Slovenci. Povsod drugod se pošiljajo taki uradniki med ljudstvo, ki razumejo domači jezik tistih prebivalcev, v kojih službo so poklicani. No, v ljubi Avstriji, zlasti na Koroškem pa zadržuje nemški fanatizem to edino mogoče pravilo. Le tako nam je umevno, da ob vsaki priliki poskušajo slavni c. k. uradi obleči nemški rokav na slovenske roke, to je, izdati nemške ukrepe za slovensko ljudstvo. Ob zadnji klasifikaciji konj je velikovškovo okrajno glavarstvo, pod katero spada razen izginjajoče majhne nemške manjšine le slovensko ljudstvo, vendar razpošiljalo edinole nemške nabitke, tudi vsem takojimovanam trdo slovenskim občinam. Znan nam je le en sam slučaj, da je občina zahtevala slovenski nabitek; po ponovnem dreganju ga je tudi res dobila dvojezičnega. Zakaj pa se jih je prej prikrivalo? Zakaj se niso takoj izdali dvojezični nabitki? Mero-dajni krogi, poučite glavarstvo o tem, kaj se spodobi, kaj bi bilo povsod drugod samo po sebi umevno.

V znamenju loterije živimo in vse drvi za glavnim dobitkom! Nekateri dobé, drugi izgube. Zadnjih je seveda neprimerno več kot prvih. Komur je za denar vseeno, ta bo ostal pri loteriji, komur pa je njegov denar drag, ta naj čita današnji oglas »Slovenske Straže«, glasom katerega z nakupom dobrih vrednostnih srečk more obogateti, na vsak način pa mu je zajamčen za vsako srečko po najmanj en dobitok, trajna vrednost srečk, in s tem tedaj varnost za srečke izdanega denarja. Ker so za naročnike srečk določene tudi nagrade in premije, je marsikomu dana prilika, dobiti poleg izbornih vrednostnih srečk tudi še velik ali pa ves del zanje izdane kupnine nazaj. Ponudba je vseskozi poštena in se tedaj sama od sebe priporoča. Ker se prihodnje žrebanje vrši že v prihodnjih dneh, pišite še danes po pojasnilo, ki vam ga takoj brezplačno pošlje: Valentin Urbančič, Ljubljana 7.

Habsburžani — Slovenci? »Straža« poroča: Kakih 9 km od Koblenza ob Renu v Švici leži mesteca Windisch-Altenburg, Starigrad, v katerega okolici je stal grad Habsburg. Tudi imena drugih krajev v bližini kažejo slovensko neseljenje, n. pr.: Fahrwindisch, Herrnach, Schinznach, Sissach. Ako je stal grad Habsburg sredi slovenskega ljudstva, je mogoče in tudi zelo verjetno, da so bili tudi plemiči slovenske krvi!

Morilec na zvoniku.

V neki vasi blizu Šopronja na Ogrskem se je zgodil strašen zločin, ki ga bodo ljudje še dolgo pomnili. Kmečki sin Tomšič je prosil hčerko posestnika Krauscherja za roko. Njeni stariši pa so snubca zavrnili. Tomšič se je hotel maščevati. Oblekel se je v nenavadno obleko in si napravil brado, vzel puško in se podal na polje, kjer so Krauschlerjevi delali. Ustrelil je Krauscherja in njegovo ženo, hčerko in še nekega delavca pa obstrelil. Celo noč se je potem klatil okoli, zjutraj ob štirih pa se je podal v zvonik. Seboj je vzel dve puški in veliko patron. Začel je zvoniti, in ko je prišel cerkovnik, ga je obstrelil. Nato je začel streljati na vsakega človeka, ki ga je zagledal. »Jaz sem Esad paša, danes boste imeli z menoj še opraviti,« je vpil z zvonika. Prišlo je 50 žandarjev, pa mu niso mogli do živnega. Streljali so nanj, pa ga ni nobeden zadel, ker se je dobro zavaroval z deskami. Enemu orožniku se je posrečilo priti zločincu precej blizu; tedaj ga pa zapazi in sproži nanj ter ga rani. Orožnik je komaj ušel. Tudi v notranjost cerkve je streljal in napravil mnogo škoda. Z zvonika je ljudem žugal. Drugo jutro ob štirih je zaklical: »Dobro, da ste me pustili ponoči spati. Zdaj sem spočit. Kar se je včeraj zgodilo, ni nič. Danes se začne šele pravo delo.« Začel je meriti na okna bližnjih hiš. Ljudje so bili seveda čisto prestrašeni.

Očetu in bratu, ki sta ga prosila, naj neha s svojo moritvijo, je zagrozil, da ju ustrelji, če se ne odstranita. Seboj ni imel samo velike množice streliva, ampak tudi hran. Ko ga je opoldne začela gruditi lakota, je zaklical: »Pojdite po župnika, moram govoriti z njim.« Župnik se je podal v neko hišo pri cerkvi, od koder se je lahko razgovarjal z morilcem. V imenu svete vere ga je prosil, naj vendar neha s streljanjem in se uda. Morilec je proseče sklenil roke in zaklical: »Nič mi ne storite, pridem doli.« Pozvali so ga, da odda puško, na kar je vrgel doli eno puško. Na drugi poziv je vrgel od sebe tudi drugo puško in strelivo. Imel je še 74 patron. V znamenje, da se je udal, je razobesil dve beli zastavi. Kmalu nato je prišel z zvonika; od samega streljanja je bil ves začrnel v obraz. Orožniki so ga uklenili in odvedli. Ko so ga uklenili, je rekel: »Jaz sem nedolžen.«

Ljudje so začeli vreti skupaj, in ko so zagledali morilca, so mu grozili. V vsem je ustrelil dva človeka, štiri je nevarno ranil, trinajst pa je lahko poškodovanih. Ustrelil je tudi dva psa in tri svinje.

Slovenci, podpirajte „Mir“ z inseriranjem!

Cerkvene vesti.

Molitev za izvolitev novega škofa. Tridentinski cerkveni zbor je odredil, da naj za časa sedisvakance molijo duhovniki in ljudstvo skupno, javno in zasebno za škofa, ki naj bo izvoljen. V ta namen naj vsi duhovniki pri vsaki sveti maši, kakor dopuščajo rubrike, molijo molitev pro eligendo Episcopo, ki se nahaja v missa pro eligendo summo Pontifice, z izpremembo: »Sancta mater Ecclesia« namesto »Sacrosancta Romana Ecclesia« in »Episcopus« namesto »Pontifex«. Nadalje naj se pri javni božji službi ob nedeljah in praznikih glasno moli po pridigi in pri litanijah popoldne molitev: »Za srečno izvolitev novega škofa« v litanjski knjigi na strani 43.

Solnograški knez in nadškof dr. Kaltner bodo imeli slovesni vhod v Solnogradu dne 2. julija.

Knezoškofijskim svetnikom so bili imenovani gospodje: Valentin Limpel, Valentin Marklet in o. Rupert Schwabel.

Dek. svetovalec šentvidske dekanije je izvoljen g. Anton Coufal.

Mašniško posvečenje bo letos dne 12., 14. in 15. julija.

Marijine družbe obhajajo svoj letni občni shod pri Mariji Pomočnici v Žrelcu pri Celovcu na praznik sv. Alojzija, dne 21. junija. Ta vsakoletni shod je važnega pomena za procvit naših Benjaminov. Treba je priti z jutranjimi vlaki v Celovec, odkoder je še slabo uro hoda do Žrelca. Slovesnost se začne s pridigo ob 9. Nato slovesna sveta maša s skupnim svetim obhajilom. Po južini je ob 1. uri skupno posvetovanje vseh predstojništev, ob 2. uri slovesne litanije in nato glavno zborovanje vseh družb. Priporoča se, da če mogoče, pridejo vse v domači noši. Zastave seboj! Zaradi zajtrka in južine naj bi prečastiti gospodje vodniki zanesljivo naznanili župnemu uradu v Žrelcu do 17. ali 18. t. m., koliko članic da se udeležijo. Pridite vsi dobre volje k Materi Mariji.

Glasnik Slov. kršč. socialne zveze.

»Vestnik Slovenske krščanskosocialne zveze« je pričel izhajati v Ljubljani kot skupno glasilo vseh »Slovenskih krščansko socialnih zvez«. Izšli ste 1. in 2. številka, ki obsegata 74 strani. Na »Vestnik S. K. S. Z.« mora biti naročeno vsako naše izobraževalno društvo, vsak naš organizator, vsak naj pa tudi duševno sodeluje! V »Vestniku« dobite načrte za predavanja, »Vestnik« bo vodil do večje izpopolnitve naše pevske zbornice, dramske odseke, tamburaške zbornice, prinaša celo vrsto praktičnih nasvetov in navodil za društveno delovanje. **Naročnina samo 3 K za šest števil, ki vse izidejo še letos.** Tretja številka izide sredi junija, zato naj vsako društvo in sploh vsak, ki se namerava naročiti na »Vestnik«, takoj pošlje 3 K Slovenski krščanskosocialni zvezi v Ljubljano, ker je že v par dneh treba določiti število natisa tretje številke.

Prireditve.

Št. Tomaž.

(»Lurška pastirica«.) To igro je že v drugič na kvaterno nedeljo uprizorilo naše društvo »Edinost«. Vsa čast in hvala dekletom, ki so v tej igri tako pogumno nastopila. Tudi slovenska beseda jim je lepo tekla, da je bilo radost poslušati. In kdo bi se ne čudil? Da je bila igra lepa in da so jo dekleta dobro predstavile, je pričala prav velika udeležba, katere sicer pri ponavljanju igre nismo pričakovali. Vsi smo zadovoljni. Posebno ko je bilo vreme tako lepo. Zato se je tudi vodja igralcev Mihej Novak ob koncu vsem lepo zahvalil, društvo »Edinost« vsem priporočal, da se v njem vsi združijo, ker je to pravo katoliško in narodno društvo, katero ima lep namen in je prav vdano cesarju in papežu, katerima na čast je zaklical z občinstvom vred trikrat živio! Na svidenje drugikrat!

Društvena naznanila.

Kongres lige slovanskih železničarskih organizacij — odložen. Podpisani društvi naznanjata tem potom svojemu članstvu, da je Ligin vodstvo v Pragi vsled velikega zle-ta češkega Sokolstva v Brnu dne 29. in 30. junija kakor tudi zaradi znanih dogodkov pri »Zemski Jednoti« sporazumno z brati Poljaki odložilo kongres Lige, ki se je imel vršiti v Krakovem dne 27., 28. in 29. junija t. l., na poznejši čas, in sicer na 6., 7. in 8. septembra t. l. Nadaljne tozadevne podrobnosti priobčita podpisani organizaciji v svojih glasilih. — V Trstu, dne 3. junija 1914. Za Društvo jugoslovanskih železničnih uradnikov in Zvezo jugoslovanskih železničarjev: Černigoj I. r., Bufon I. r.

Bilčovs. Društvo »Bilka« priredi v nedeljo, dne 21. junija, popoldne ob 3. uri v gostilni pri Miklavžu mesečen shod. Na sporedu je govor, deklamacija in igra »Tri sestere«. Člani in prijatelji društva in lepe zabave, pridite v obilnem številu! — Odbor.

Globasnica. Naše izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 14. junija, v Narodnem domu ob treh popoldne dve igri: »Revček Andrejček« in »Ribičeva hči«. Igrali bodo šmihelski igralci in igralke. Vstopnina po navadi. — Odbor.

Guštanj. Izobraževalno društvo priredi shod v nedeljo, dne 21. junija, ob 10. uri popoldne.

Steckenpferd-

lilijnomlečnato milo

slej ko prej neutržno za racionalno oskrbo polti in lepote. Vsakdanja priznalna pisma. Po 80 h se dobiva povsod.

Sveta vojska.

Slovenskim abstinantom na Koroškem!

V smislu pravil (§ 11.) naj obhajajo vse krajevne protialkoholne organizacije svoj praznik in občni zbor na nedeljo sv. Janeza Krstnika, letos torej ali 21. ali 28. junija. Po občnem zboru prosimo in pozivamo, da nam iz vseh krajev pošljete točna poročila o delovanju in stanju ter naznanite odbor. V svrhu popolnega jasnega pregleda priporočamo za navedbo članov to-le razpredelnico:

	I. stopnja			II. stopnja		
	moški	ženske	vkup	moški	ženske	vkup
Odrasli od 14. l. naprej						
Otroci do 14. leta						

Vse te podatke prosimo, da nam blagovolite zanesljivo vsaj do 12. julija 1914 poslati pod naslovom: »Sveta vojska za Koroško.« Celovec. Mohorjev dom. — Kjer ni skupnega treznostnega društva, od tam naj se tudi morebitni posamni zdržniki oglašajo.

ker gotovo je ni več slovenske župnije na Koroškem brez kakega abstinenta. Vse te podatke rabimo za koroški osrednji občni zbor, ki ga bomo priredili ob priliki velikega tabora »Svete Vojske« na Brezjah pri Mariji Pomagaj, ki bo v dneh 19. in 20. julija 1914. Tam se bomo sešli s slovenskimi in hrvaškimi abstinenti. Prijatelji naroda, dajte že sedaj na to, da pošljemo tudi iz Koroške na ta velepomemben tabor vredno udeležbo.

»Sveta Vojska« za Koroško v Celovcu, »Mohorjev dom«.

Hiša na prodaj, 20 minut od Vrbskega jezera, tik železnice v Dolah nad Vrbo. Posestvo meri približno 30 orolov polja, travnikov, paše in gozda, ki je za posekati za približno 5000 kron. Več pove posestnik Janez Vovk v Dolah, pošta Vrba ob jezeru, Koroško.

G. Z. $\frac{P. 119/13}{10}$

Prostovoljna sodnijska dražba posestva.

Od c. kr. okrajnega sodišča Dobrlavas, odd. I., se na prošnjo Jožefa Kap proda na javni dražbi p. d. Šajternikova kajža v Goselnivasi h. št. 28, zemlj. knjiž. vlož. št. 21 katastralne občine Goselnavas z vsemi pripadajočimi zemljišči in njihovi posetvami.

Dražba se vrši

dne 16. junija 1914 ob 10. uri popoldne

v hiši, ki se proda na dražbi št. 28 v Goselnivasi. Pred začetkom dražbe mora vsak kupec položiti v roko sodnega komisarja jamščino 400 K v gotovini, v inozemskih vrednostnih papirjih ali s hranilnimi knjižicami.

Kot izključna cena velja vsota 4000 K.

Pod to ceno se ne proda.

Od dražbenega izkupila je treba položiti četrtino tekom 14 dni, ostanek pa v dveh zaporednih enakih mesečnih obrokih pri podpisnem c. kr. okrajnem sodišču.

Če bi za posestvo ne bilo nobene ponudbe, se bodo poljski pridelki ozir. posetve posebej prodale na dražbi in bo kot izključna cena določena od pritegnjenega cenitelja.

Posetve, ki pridejo na dražbo, obstoje iz rži, ovsa in detelje (lucerne).

Za ta uradni posel se odredi tusodni c. kr. kancelist Janez Dretnik.

Dražbeni pogoji se lahko upogledajo tusodno med uradnimi urami, se bodo pa prebrali tudi pred začetkom dražbe.

C. kr. okrajno sodišče Dobrlavas, odd. I., dne 3. junija 1914.

Lahko umevno je, da številni ljudje pri prsnih in hrbtnih bolečinah, bodljajih v ramah, pomanjkanju sape, influenci, prehlajenju itd. rabijo Fellerjev bolečine olajšajoči rastlinski esenčni fluid z zn. »Elza-fluid«, kajti priporočajo se od mnogo zdravnikov in deluje lajšajoče ter lečilno, bolečine utehuje in prepreči mnoge bolezni na prsni in pljučni. 12 steklenic pošlje franko za 5 kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elzatrž št. 67 (Hrvaško). Previdne matere naj bi ga vedno imele pri hiši, da ž njim pri prehlajenju otrok prepreče druge bolezni. Tudi Fellerjeve nalahno odvajajoče rahbarske kroglice z zn. »Elza-kroglice«, 6 škatljic za 4 krone franko, naj bi se obenem naročilo.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in opremi, dobro blago in poceni. **Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo ceno.** **Šmizete** v različnih oblikah od 1 K naprej. — **Komplet z ovratnim trakom** od K 2— do K 2-80, kakršen je izdelek. **Bireti** v vsakršni obsežnosti po K 3-80, K 4—, K 4-80. **Rožaste svetilke za večno luč za patentovani stenj.** Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da bodele stalen odjemalec. **oddelka za paramente, knjigarne in trgovine** Jožefovega društva v Celovcu.

Lepo gospodarsko posestvo

v najlepšem kulturnem stanju, s približno 100 merniki polja in travnikov, v okraju Libavy, se takoj poceni proda. — Posredovanje se honorira.

A. Tögel parcelacijska prodaja v Domštátě, Moravsko.

Sirup s sidrom Sarsaparillae

compos.

Zdravilo za čiščenje krvi. Steklenica K 3-60 in 7-50.

LINIMENT S SIDROM capsici compos.

Nadomestilo za Pain-Expeller s sidrom

Bolečine odpravljajoče mazilo

pri prehlajenju, revmatizmu, protinu itd. itd. — Steklenica K — 80, 1-40 in 2—.

ŽVEPLENO MAZILO S SIDROM

lajša srbenje pri lišajih itd. — Lonček K 1—

Dobiva se skoro v vseh lekarnah ali naravnost v Dr. Richterjevi lekarni »Pri zlatem levu« Praga I, Elizabetina cesta 5.

Edino slovensko narodno trgovsko-obrtno podjetje

Hotel Trabesinger

v Celovcu, Velikooška cesta št. 5.

Podpisano vodstvo hotela Trabesinger se vlijudno priporoča vsem velenjenim slovenskim in slovanskim gostom-potnikom, ki prenočujejo ali za več časa ostanejo v Celovcu. V hotelu se dobe lepe, snažne sobe po primerni ceni; nudi se izborna kuhinja in zajamčeno pristna in dobra vina iz Slovenskih goric. Na razpolago je tudi kegljišče poleg senčnatga vrta, pozimi toplo zakurjeno. V hotelu Trabesinger dobite vsak dan, posebno pa ob sredah zvečer, prijetno slovensko družbo. Slovenski potniki in rodoljubi, ustavljajte se samo v edini slovenski gostilni »Hotel Trabesinger« v Celovcu, kjer boste vedno dobro postreženi.

Za mnogobrojen obisk se

priporoča

vodstvo hotela Trabesinger.

PALMA

neporušni
kavčukov podpetnik

Knjigoveznica Družbe sv. Mohorja v Celovcu

Delo trpežno in okusno.

Vetrinjsko obmestje (Viktringerring) 26

Cene zmerne.

opremljena z najnovejšimi stroji z električnim nagonom

se priporoča za vsa v stroko spadajoča dela od preproste do najfinejše izpeljave.

Loterijske številke:

Dunaj, 6. junija: 49 37 62 9 82

Tržne cene v Celovcu

4. junija 1914 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)	
	od do		od do	
	K	v	K	v
Pšenica	24	—	26	—
Rž	21	68	22	39
Ječmen	—	—	—	—
Ajda	24	43	25	49
Oves	16	32	17	73
Proso	—	—	—	—
Pšeno	—	—	—	—
Turščica	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—
Fižola, rdeča	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	—	4	—
Deteljno seme	—	—	—	—
Seno, sladko	7	—	9	—
„ kislo	6	—	7	50
Slama	4	50	7	—
Zelnate glave po 100 kos.	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	24	—	28
Smetana, 1 „	—	60	1	20
Maslo (goveje) 1 kg	2	80	3	20
Sur.maslo (putar), 1 „	2	60	4	—
Slanina (špeh), pov. 1 „	2	10	2	30
„ sur. 1 „	1	90	2	10
Svinjska mast 1 „	2	20	2	40
Jajca, 1 par	—	13	—	20
Piščeta, 1 par	2	80	3	60
Race	—	—	—	—
Kopuni, 1 par	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ²	2	80	3	20
30 „ „ mehka, 1 „	2	50	2	90
Zivina				
Počrez	100 kilogr.		Prignalo	Prodalo
	od do	od do	od do	od do
v kronah				
Konji	—	—	—	—
Biki	—	—	—	1
Voli, pitani	450	470	90	—
„ za vožnjo	360	586	—	56
Junci	206	320	—	16
Krave	220	440	—	94
Telice	160	280	—	5
Svinje, pitane	—	—	—	—
Praseta, plemena	20	74	—	530
Ovce	—	—	—	—
Koze	—	—	—	—

JANEZ PICHLER
klobučar v Celovcu
Wienergasse št. 4priporoča svojo veliko
izbiromoških in ženskih klobukov v vseh kakovostih in barvah po niz-
kih cenah. Dobra, realna postrežba.

Za obolele živce se kot domače zdravilo z uspehom rabi

Ganglional-čaj.

Ta čaj miri živce, odpravlja bolečine, tvori kri, zabranjuje krče, prinaša spanje, pospešuje telesno moč in poživlja ter pospešuje prebavo.

Proti vpošiljavi 3 K se dobiva ta čaj franco pri c. in kr. dvornem dobavitelju
Mr. Julij Bittner, lekarnarju v Reichenau, Nižje Avstrijsko, ali pa po lekarnah.
Navodilo v štirinajstih jezikih.

Kolarji, pozor!

župnijski urad v Kloštru, pošta Grebinj na Koroškem, prodaja ofertnim potom tik farovža letos spomladi posekanih

24 jasenovih hloedov

najboljše kakovosti. Cenilna vrednost K 281.54.

Albin Novak

Sinčaves, Koroško.

Tovarniška zaloga in razpošiljanje cerkvenih potrebščin, kakor: Aparat-olje za večno luč, a la Guillon stenje, steklo, kadilo, ogilje za kadilnice itd.

Za abstinente: raznovrstne sadne soke. Cene solidne, postrežba točna!

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zadržana pristna južnoštajerska namizna vina najboljše kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na sortimentna fina vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotrzcev in naročite vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinogradnikov.

SAMO K 10.—

stane v Prvi gorenjski razpošiljalnici

Ivan Savnik, Kranj št. 162

4 1/2 m volnenega blaga za eno fino žensko obleko v poljubni barvi,
1 zelo fini robec za na glavo,
3 lepi žepni robci iz šifona,
2 para močnih ženskih nogavic,
1 svilen pas ter še več drugih različnih stvari za povrh.

Ista množina še boljše vrste K 15.—

Ista množina najfinejše vrste K 20.—

Nikdo naj ne zamudi te ugodne prilike. Pišite še danes!

„Slovenski Straži“ prinese pomoč, Vam morda bogastvo, čitajte!

475.000

kron, oziroma frankov in lir znašajo vsakoletni glavni dobitki velike skupine

5 originalnih vrednostnih srečk 5

kojih 13 vsakoletnih žrebanj se vrši dne

2. in 15. januarja, 1. in 14. majnika, 1. septembra (dve),
1. februarja, 1. julija, 14. septembra ter
1. marca (dve), 1. avgusta, 2. novembra.
375.000

kron, oziroma frankov in lir znašajo vsakoletni glavni dobitki manjše skupine

3 originalnih vrednostnih srečk 3

kojih 9 vsakoletnih žrebanj se vrši dne

2. in 15. januarja, 1. in 14. majnika, 14. septembra ter
1. februarja, 1. julija, 2. novembra,
1. avgusta,

Kupnina za veliko skupino vseh 5 srečk se plača v 60 mesecih po 6 K, za manjšo skupino vseh treh srečk pa v 60 mesecih po 4 K.

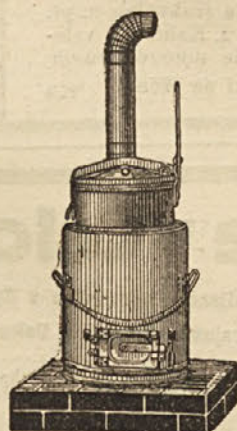
Vsaka srečka mora najmanj enkrat zadeti! Vsi dobitki se izplačajo v gotovem denarju!

Vse srečke imajo trajno vrednost denarja in igrajo po izplačilu kupnine še dolgo vrsto let brez vsakega nadaljnjega vplačevanja, torej zastoj.

Vsak cenjeni naročnik zamore dobiti nagrade in premije ter na ta način kupnino zase naročenih srečk poljubno znižati ali sploh dobiti jih zastoj.

Pojasnila daje in naročila sprejema za „Slovensko Stražo“

Valentin Urbančič, Ljubljana 7.

ALFA

Pozornost

vzbuja povsod novi

Alfa brzoparilnik

s patentovano kurjavo, patentovano varnostno zaklopko in gumijevo cevjo za segrevanje vode in kuhanje žganja. Popolnoma iz kovanega železa! Večletna trpežnost! Obširni ceniki pošiljajo se vsakemu brezplačno!

Delniška družba Alfa Separator,

Dunaj XII./3.

Novost! Za kuhanje žganja, slivovke in izparanje sodov vsake vrste. Preprosta in trpežna priprava.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Kupujte le vžigalice: U korist obmejnim Slovincem!

Zaradi opustitve trgovine

oblasitveno dovoljena razprodaja

stekla, porcelana, svetilk, posode za
restavracije in kavarne, namizja za
obed, kavo in čaj, zrcala, srebrno-
obloženega stekla, nakitnega blaga,
rjave posode itd.

po tovarniških cenah.

Jurij Treffer, Celovec, Novi trg št. 12.

Približno

25.000

? družin rabi že mnoga leta moja ?
izvrstno žitno kavo, in zakaj ?

Ker ima moja izvrstna žitna kava krasen, iz-
vanredno fin, bobovi kavi podoben okus, je zelo
zdrava in redilna in stane 5 kg te fine žitne
kave samo K 3.50 v lepi vrečici, vsake poštnine
prosto, in vrhutega dobite zastoj še dve koristni
lepi darili. Naročite si takoj pri

K. TIŠLER,

Schönfeld pri Bečovu 669, Češko.

Po Najvišjem naročilu Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva

30. c. kr. drž. loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija

ima 21.146 dobikov v gotovini v skupni vrednosti
625.000 kron.

Glavni dobiček znaša

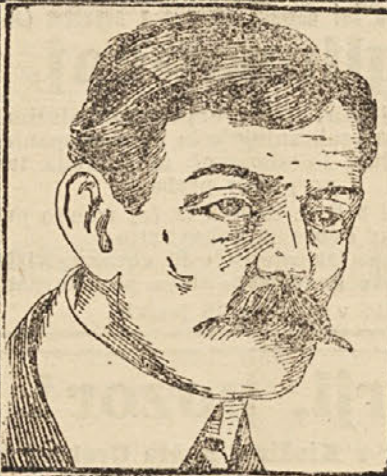
200.000 kron

Žrebanje se vrši javno na Dunaju dne 3. julija 1914.

Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije
na Dunaju III., Vordere Zollamtsstraße 5, v loterijskih
kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštah, brzo-
javnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. —
Igralni načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke
se pošiljajo poštne prosto.

Od c. kr. glavnega ravnateljstva drž. loterij
(oddelek za dobrodelne loterije).

Pred rabo.

Tak čudotvorni učinek imajo Kola-tablete (Kola-Dule)

najboljša naravna ana za možgane in živce.

Razpoloženje, mišljenje, delovanje ka-
kor tudi vsak gibljaj našega telesa je od-
visen od možgan. Oslabljenje, glavobol,
slabosti, onemoglost, slabost živcev ka-
kor tudi splošna slabost telesa so zna-
menja nedostajanja življenske sile. Ho-
čete-li se trajno čutiti zdrave in sveže,
z jasno glavo, zdravim razumom in do-
brim spominom, hočete-li delo in vse za-
losti smatrati za zabavo, uživajte Kola-
tablete (Kola-Dule). Ta pomladi in zboljša
kri, da tako zopet moč in življenje ter
vpliva na celo telo blagodejno. Kola-
tablete (Kola-Dule) povzročajo veselje do
življenja in moč k poklicu, povzročajo
tudi, da se človek čuti mladega, zdra-
vega in delavnega, kar prinaša uspeha
in srečo. Če uživaste nekaj časa Kola-
tablete (Kola-Dule) vsak dan, postanejo
Vaši živci močnejši, vsaka slabost izgine,
in vsled močnega učinka se boste čutili
zdrave in močne.

Po rabi.

Kola priporočajo zdravniki celega sveta ter ga rabijo v bolnišnicah kakor tudi v vseh zavodih za zdravljenje živcev.

Zahtevajte Kola-tablete (Kola-Dule) zastoj!

Zdaj se Vam ponuja ugodna priložnost za ojačenje živcev. Ne odlašajte in pišite mi dopisnico s svojim natančnim na-
slovom, na kar Vam pošljem z obratno pošto eno dozo Kola-tablet (Kola-Dule) zastoj in poštne prosto. Ta doza
je dovolj volika, torej zadošča, da se Vam po zaužitju olajša in da se morete sami prepričati o njegovi čudotvorni
moči. Če Vam ugaja, lahko naročite potem več. Pišite pa takoj, predno to pozabite.

— Razpošiljalno mesto: Lekarna Sv. Duha, Budimpešta VI., odd. 426. —

1914 Modne cefire in ripse 1914

z elegantnimi svilenimi efekti, atlas, batiste, lanen in
bombaž, kanafase, rjuhe, platno, damaste, žepne robce,
brisače, modrotisk, inlete, kotenine, blago za dame in
gospode, blago za modroce in druge tkanine razpošilja slo-
vita kršćan- Jaroslav Marek, ročna tkalnica šte. 39 v Bistrem
ska tvrdka pri Novem mestu ob Met., Češko.
Vzorci se pošiljajo zastoj in poštne prosto. Od ostankov
se vzorci ne pošiljajo. — 18 m ostankov cefirja, prve
vrste, močnega, za srajce in bluze, razdeljenega po 3 m
za 10 K nefranko, ali 36 m za 20 K franko. — 40 m ostan-
kov cefirja, kanafasa, delena itd., lepo sortirano, prve vrste
za 20 K, najfinejše vrste za 25 K franko po povzetju.
To morate brati! Najboljši dokaz moje solidne trdke:
Naročeno blago prejela, hvala za uslugo. Ob priliki bom
zopet naročila, ker vidim, da dobro postrežete. Spoštova-
njem Franica Knap, nadučiteljova soproga, Vrabče. — V letu
1914 nad 500 takih priznalic od Slovinci! Dopisuje se slovensko.

Absolutno zajamčeno

pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi na Kranjskem oddaja
vsled priporočila knezoškofijskega ordinariata pristna
bela mašna vina, letnik 1912 po 56 — 60 K, letnik 1913
po 40 — 45 K, postavljeno kolodvor Ajdovščina. Sortirano
vino rizling po 60 K, beli burgundec po 70 K, „Zelen“
po 80 K. — V zalogi je tudi tropinsko žganje liter po
K 2.30. — Kleti nadzoruje vipavski dekan. — Sprejmejo
se zanesljivi zastopniki za razprodajo.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

priporočam najboljšo
na svetu, zlata vredne

„Vulkan“-kose

grobne križe itd., sploh vsakovrstno železnino po najnižjih cenah. Prosim za obilen obisk.

J. B. HAFNER, Celovec

trgovec z železnino „Pri zlati kosi“

Paradeisergasse šte. 3, zraven gostilne „Tiger“.

Da so „Vulkan-kose“ zares dobre, dobivam ustmena in pismena sporočila (zahvale), n. pr.
I. Čežar p. d. Janež, župan v Škofčah; Miha Šlajher, trgovec v Logivasi; I. Kališnik, vele-
posestnik v Selah pri Borovljah; I. Kramer, posestnik v Apačah, in še mnogo drugih.
Le ena poskušnja zadostuje. Preprodajalci se iščejo.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 8.000.000.

Rezervni fond okroglo K 1.000.000.—.

Denarne vloge na
knjižice se obre-
stujejo po

4 1/2 %

od dneva vloge
do dneva vzdiga.
Rentni davek
plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in
vnovčuje zapadle kupone.
Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke
proti kurzni izgubi.
Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spljetu, Trstu,
Sarajevu, Gorici in Celju.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se:
po dogovoru od 4 1/2 % naprej.